

Dr. Bacher Vilmos

A MAGYAR IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET ÚJRAALAKULÁSÁNAK 50. ÉVFORDULÓJA*

2002-ben, tíz évvel ezelőtt az a megtiszteltetés ért, hogy szubjektív visszaemlékezés keretében megemlékezzem egyesületünk megalakulásának 40. évfordulójáról.

Ez alkalomból a múltba tekintés eredményeként feltártam, hogy szellemi gyökereinket az 1800-as évek végére, a Párizsi és a Berni Uniók Egyezmény létrejöttére, szervezeti múltunkat pedig 1906-ra vezethetjük vissza, és így rámutattam akkor, hogy négy év múlva, tehát 2006-ban ünnepehetjük történelmi megalakulásunk 100. évfordulóját.

2006-ban a 100. évforduló alkalmából szervezett rendezvénysorozat keretében „Tudományos múlt, jelen és jövő a szellemi tulajdon területén” címmel emlékülés volt a Magyar Tudományos Akadémia nagytermében. Ennek keretében dr. Gödölle István, a „Magyar Iparjogvédelmi és Szerzői jogi Egyesület 100 éve” címmel a történelemtudományok által megkívánt dokumentáltság követelményeinek megfelelően tekintett vissza a megalakulásunktól 1962-ig terjedő időszakra. Dr. Bendzsel Miklós „A jövő emlékezete? A szellemi tulajdon védelmének milleniumi öröksége” címen tartott előadást, és a szellemi tulajdonnak az ezredforduló során meghatározó folyamatok szerepe tekintetében, széles körben, átfogó elemzés útján foglalta össze azokat a kötelezettségeket, amelyeknek gondozása az elődök által ránk hagyott szellemi örökségként feladatunk.

A 100 éves ünnepségre történő visszaemlékezést követően felmerül a kérdés, miért ünnepezzük most egyesületünk újraalakulásának 50. évfordulóját.

A logikának ellentmondó helyzetre azonban az elmúlt száz év történelme – amely a magam esetében e történelmi korszak túlnyomó részének átélését is jelenti – elfogadható magyarázatot ad. A történelemben is, miként az emberi életben, adódhatnak törések, amelyeket a túlélés, a felemelkedés, új időszak követ. A történelem idézett elő ilyen töréseket egyesületünk életében is.

Gödölle István tanulmányából tudjuk, hogy az I. világháború is érintette egyesületünk életét. 1917-től 1924-ig nem jelent meg az Iparjogi Szemle, és nincs adatunk az egyesület működéséről sem. Az Iparjogi Szemle 1925. évi szerkesztőségi cikkében azt írta, hogy többévi szünetelés után ott veheti fel feladatának fonalát, ahol szerkesztőjének hadba vonulása-kor letenni volt kénytelen.

Az Iparjogi Szemle, az Iparjogvédelmi Egyesület Közlönye 1925-ben alcímként az eszmei javak, az üzleti tisztesség, a szabadság-, védjegy-, minta-, szerzői, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat megjelöléssel jelent meg.

* A Magyar Iparjogvédelmi Egyesület (MIE) 2012. május 29-i közgyűlésén elhangzott előadás szerkesztett változata.

E törés tehát a szellemi folyamatosságot nem szakította meg. Ezt követően a II. világháborúig terjedő időszakban élénk élet folyt egyesületünkben. A tevékenység ebben az időben felölelte a versenyjog területét is, és 1938-ban az Iparjogi Szemle új címlappal jelent meg: az Iparjogvédelmi Egyesület, a Tisztességtelen Verseny Ellen Alakított Nemzetközi Liga Magyar Csoportja és a Magyar Védjegy Szövetség hivatalos lapjaként.

Gödölle tanulmányából tudjuk, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint 1939-ben jelent meg utoljára az Iparjogi Szemle. Az 1940–46 közötti időszakra nem található adat egyesületünk tevékenységére.

1946-ban a Nagy Ferenc kormánya a Szövetséges Ellenőrző Bizottság nyomására rendeletet adott ki a társadalmi szervezetek, egyesületek újabb lajstromozására, és ennek alapján 1946 októberében a belügyminiszter egyesületünket feloszlatta.

Az ezt követő, az ország újjáépítését kísérő hektikus politikai légkörben nem nyílt lehetőség a tevékenység újraélesztésére, majd 1948-ban a kommunista hatalomátvételt követően az államosítás és a tervutasításos gazdasági rendszer következtében az iparjogvédelmi intézmények funkciójukat veszítették, elsorvadtak.

Ilyen társadalmi előzményeket követően történt, hogy az iparjogvédelem szakemberei e jogterület felélesztésére törekedtek 1958-ban az adott korszak kereteinek lehetőségei között.

Horváth Gyula, a MIE elnöke 1982-ben, az egyesület alapításának 20. évfordulóján tartott megemlékezésében elmondta, hogy több sikertelen próbálkozás után a MIE 1958-ban megtartotta első alakuló ülését a Külkereskedelmi Minisztérium épületében, mivel a külkereskedelmi kapcsolatok fejlesztése érdekében a külkereskedelmi tárca az egyesület megalakulását támogatta. Hogy az iparjogvédelemmel kapcsolatos felsőbbbségi magatartás mennyire értetlen és barátságtalan volt, mutatja, hogy több mint négy év kellett ahhoz, hogy a MIE jogilag is megalakulhasson, egyesületként bejegyezzék és tevékenységét megindíthassa. Az adott körülményeket jellemzi, hogy az 1962. évi első elnökségi ülés jegyzőkönyvéből kitűnően szükségessé vált az alapszabály módosítása, mivel a Művelődési Minisztérium a szerzői jog társadalmi úton történő művelését az egyesület keretén kívül kívánta megvalósítani, és így a szerzői joggal kapcsolatos célkitűzések kiiktatása vált szükségessé.

Az adott politikai helyzet felismeréséből következő bölcs körültekintés, hogy 1962-ben alapítóink nem deklarálták az újonnan alapított egyesületnek a megszűnt egyesülethez fűződő folyamatosságát. A folyamatosság feltüntetése esetén az akkori politikai viszonyok közepette az egyesület nem alakulhatott volna meg. Így tehát politikai szükségéghelyzet idézte elő, hogy 22 év kiesése után egyesületünk 50 évvel ezelőtt, jogilag múltjáról meg nem emlékezve alakult újra.

Tisztelettel kell adóznunk az iparjogvédelem azon kiváló művelői előtt, akik a totális államberendezkedés közepette vállalták a civil szervezet létrehozását, felismerve, hogy a tervgazdálkodás mellett, annak keretei között, az adott gazdasági helyzet jobbítása érdekében az iparjogvédelmi kultúrát terjeszteni, értékeit megőrizni kell.

Most, 50 év után megállapíthatjuk, hogy nemcsak megteremtették ennek a lehetőségét, hanem az egyesület 50 évvel ezelőtti megalakulásától kezdve, működésének irányításával olyan egyesületet teremtettek, amelyik töretlenül betöltötte azt a szerepet, ami egy hatalomtól független civil szervezettől elvárható, az őszinte gondolati és szellemi függetlenséget, és amely ennek jegyében tett – gyakran sikeres – erőfeszítéseket a jogalkotás és jogalkalmazás fejlesztésének érdekében.

Olyan egyesület jogi bejegyzése történt 50 évvel ezelőtt, amelyik a bejegyzését követő szellemi irányítása útján gyökereit mélyen történelmi múltjának hagyományába eresztette, és annak szerves továbbélését előmozdította.

Ez az 50 éves évforduló adja meg az alkalmat annak megállapítására, hogy az egyesület újratemtése, működése lehetővé tette, hogy a közbejött történelmi kényszerhelyzet mellett a szellemtulajdon-jog XIX. század végén megalapozott gondolattartalmának folyamatossága töretlen maradjon, és jelenlegi tevékenysége az 1906. évi alapítással szerves egységet alkot-hasson.

E gondolat mentén értelmezve a 40., 100. és 50. évforduló számalakulásának a különlegességét, indokoltnak látnám, hogy a jövőben létünket az 1906. évi alapítástól számított szerves egységként tekintsük. Ezért indítványoznám, hogy egyesületünk alapszabályának preambulumban rögzítse e folyamatosságot.

Egyesületünknek az elmúlt fél évszázad korszakai közepette váltakozó kihívásoknak kellett megfelelnie. E képességünk meglétét ugyancsak alapító tagjaink felismerőképességének köszönhetjük. A megalakulásunkat követő első elnökségi ülésen az egyesület határozott az AIPPI-hoz való csatlakozása kérdésében, és célszerűnek tartotta az AIPPI Magyar Csoport újbóli felélesztését. Ezzel kifejezésre juttatta, hogy a csoporton keresztül tevékenységét az AIPPI-val összhangban kívánja folytatni, és megteremtette annak szervezeti kereteit, hogy a magyar iparjogvédelem a hazai elzárkózásból kilépve a nemzetközi fejlődés sodrába kerüljön. Az AIPPI Magyar Csoport újraalakult, és az AIPPI VB 1963-ban Berlinben tartott végrehajtó bizottsági ülésén a Magyar Csoportot az első szocialista országbeli csoportként soraiba felvette. Ennek révén külföldi kapcsolataink alakultak ki, részt vettünk a különféle konferenciákon, egyesületünk tagjai is tartottak előadásokat.

Ezek voltak az első fények a hazai iparjogvédelmi kultúra érvényesülésének 1949-ben megindult elsorvadása óta.

A körülmények kedvező alakulását jelentette a hazai gazdaságirányítási rendszer 1968. évi változása, mely fokozta a hazai szakemberek érdeklődését az egyesület iránt, és az egyesületi tevékenység megerősödött, sokoldalúvá vált.

Az 1969–1970-es éveket jelentős ugrásnak tekinthetjük az egyesület, és ezzel párhuzamosan az AIPPI Magyar Csoport életében. Friss pezsgést indított az 1970-ben hatályba lépő szabadalmi és védjegy törvény előkészítése, amely szembehelyezkedve a szocialista táborban általánossá vált szerzői jogi tanúsítványos rendszerrel, helyreállította a szabadalom iparjogvédelmi funkcióját, versenyeszköz jellegét.

Ennek előkészítésében az egyesület kivette részét. Külön munkabizottság foglalkozott a fórumrendszer kérdésével, javaslatot dolgozott ki, amelyben a fórumrendszernek a bírói szervezeti keretben való továbbfejlesztése mellett szóló érveket rögzítette, javaslatait kormány szinten elfogadták, és – az időközben bekövetkezett továbbfejlesztések mellett – jelenleg is ez a törvényi szabályozás alapja. Élénk vitaülések kísérték a törvény előkészítését.

Az 1970. évhez kapcsolódik a Magyar Iparjogvédelmi Egyesület Közleményei első számának a megjelenése.

1970 másik jelentős eseménye volt az AIPPI Magyar Csoporttal együtt megszervezett nemzetközi részvételű konferencia, amelynek nagy sikere hagyományteremtővé vált, és háromévente megrendezésre került a legutóbb megtartott 14. konferenciáig. A konferenciákon általában 150-250 külföldi, és 250-300 belföldi szakember vett részt, a külföldi résztvevők főleg a nyugati országokból érkeztek. Több résztvevője visszatérő látogatója volt konferenciáinknak, és ennek eredményeként iparjogvédelmi életünk és szemléletünk az egyetemes jogfejlődés vérkeringésébe került.

Jelentős munka folyt az egyes munkabizottságokban, így különösen a szolgálati találmányok szerződéskötési és bírósági gyakorlatával, valamint a hasznosítási szerződések megkötésével és bírói gyakorlatával foglalkozó munkabizottságokban.

E bizottságok az adott korszakban a szolgálati találmányok terén jelentős erőfeszítéseket tettek az alkotó ember jogai, anyagi érdekei védelmében, akik gyakran kerültek szembe az állami gazdálkodó szervekkel, amelyek a társadalmi tulajdon rosszul értelmezett védelmének érdekében vagy annak ürügyén gátolták jogos anyagi igényeik érvényesítését, személyiségi jogaik sérelmére is. E kérdések feltárása útján sikerült a bírói gyakorlatra is kedvezően hatni, és ezt az elismerést juttatta kifejezésre, hogy a Legfelsőbb Bíróság a szolgálati találmányokkal összefüggő kollégiumi állásfoglalások előkészítése során a tervezeteket egyeztetette egyesületünknek e kérdéssel foglalkozó tagjaival.

A rendszerváltás előtt egyesületi életünk munkájának további csomópontjai voltak az egyes szakosztályokban rendezett előadások, vitaülések és a területi szervezetek útján országos hálózat építése, ezen keresztül szervezett oktatás keretében az iparjogvédelmi kultúra széles körű megismertetése.

A Magyar Iparjogvédelmi Egyesület Közleményei évente kétszer jelent meg, és a periodika nemcsak a hazai szerzők írásait közölte, hanem gondosan megválogatott külföldi szerzők publikációit is, melyeken keresztül betekinthettünk az európai jogfejlődés menetébe, amit a külföldi szerzők publikációin túlmenően köszönhetünk azon tagjaink írásainak is, akik figyelmüket, munkájukat kiterjesztették a szellemi alkotás jogának a piactulajdonlás körülményei között kialakult fejlődésére. Állandó központi kérdése volt a folyóiratnak a szolgálati találmányok és újítások díjazása, szerződéskötési és bírói joggyakorlatával összefüggő kérdések elemzése, a díj alapjául szolgáló hasznos eredmény megállapításának a kérdése. Ezen időszakban már előtérbe kerültek a szoftver és a know-how problematikájával összefüggő kérdések, a kutatás-fejlesztés és a licencszerződések hazai gazdasági viszonyok

között történő alkalmazási lehetőségével kapcsolatos problémák, majd mikrobiológiai, géntechnológiai, valamint az első és második gyógyászati indikáción alapuló találmányok szabadalmazhatóságának a kérdése.

A rendszerváltás után, az 1990 évet követően, a piacgazdaság kialakulása következtében a MIE Közlemények megjelent számaiban előtérbe került a szabadalombitorlás bírói gyakorlatának elemzése, a bitorlási perek joggyakorlatával összefüggésben időszerűvé vált az ideiglenes intézkedésekre vonatkozó jogi szabályozás módosításának az igénye és a hazai bírói joggyakorlat fejlesztése. Az európai jogharmonizációs kötelezettségünknek megfelelően 1995-ben hatályba lépett szabadalmi törvény, majd az 1997-ben hatályba lépett védjegy törvény előkészítéséhez jelentős jogirodalmi vizsgálatok adataival járult hozzá a közlöny, súlyt helyezve a védjegybitorlásra, a hamisítások elleni küzdelemre és a vámhatóság szerepére. Majd az érdeklődés új területekre irányult: a szellemi tulajdon kérdéseire az információs társadalomban, az internethasználattal összefüggésben felmerülő jogi kérdésekre, a doménnév és a védjegybitorlás összefüggéseire és az elektronikus kereskedelem jogi kérdéseire.

A MIE Közlemények utolsó, összevont 45/46. száma 2006-ban jelent meg. A témakör bővülése meghaladta a jogirodalom e területe teljességének átfogó, egyesületi keretek között történő művelését. A Magyar Szabadalmi Hivatal által kéthavonta közzétett Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle mint a szellemi tulajdon egészével foglalkozó, mind elméleti, mind gyakorlati kérdéseket felölelő folyóirat mellett a MIE Közlemények megjelenése szükségtelessé vált.

A hivatal és az egyesület között fennálló szoros kapcsolat ad lehetőséget tagjaink részére írásaiknak az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle című folyóiratban való közzétételére, és 2007-ben különszámot adott ki egyesületünk a 2006-ban megtartott 100 éves jubileumi konferencia előadásaiból.

1989–1990-ben a rendszerváltozás során a gazdasági és társadalmi életben végbement változások jelentős mértékben hátrányosan érintették egyesületünk munkáját. Visszatekintve azonban ez a hátrány átmeneti és látszólagos volt, és bebizonyosodott, hogy a megteremtett szilárd szellemi alapok megadták a lehetőséget, hogy az új irányba fejlődő gazdasági és jogi változásokat egyesületünk a jövőben is a maga értékhozzáadásával előmozdítsa.

A visszaesést egyesületünk társadalmi szituációjának a változása okozta.

1962-ben, az újrászervezés idejében nemigen működtek civil szervezetek, amelyekben jelszavak visszhangjától mentesen szabad viták folyhattak volna a közvetlen életviszonyokat érintő kérdésekről, jogalkotásról, jogalkalmazásról. Ennek magas színvonalon működő megteremtése egyesületünkben nagy vonzerőt jelentett. Ehhez járult, hogy az iparjogvédelmi intézmények elsorvadásával párhuzamosan létrejött a szocialista gazdaság keretei között, túlnyomórészt szakszervezeti irányítás alatt működő újjátómozgalom, amely az újítások keretében lehetővé tette az adott munkahelyen relatív újdonságot jelentő új megoldások benyújtóinak díjazását. Ez a lehetőség sok esetben felébresztette az alkotókedvet, értékes

eredményeket is teremtett. Egyesületünk ezt felkarolta, újtói szakosztályt is létesített, és hozzájárult az újítások keretében jelentkező, gyakran igen értékes eredmények megvalósításával összefüggő díjazási kérdések megoldásához. A gazdálkodó szervezeteknél működő újítási szakemberek – akiknek egyesületünk már az iparjogvédelmi alapismereteket is tanító oktatást szervezett – taglétszámunk jelentős részét képezték.

A privatizáció, az állami tulajdon lebontása, a mezőgazdasági szövetkezetek vagyonfelosztása folytán működési lehetőségeink átmenetileg beszűkültek. Így szükségzerű volt a taglétszám zuhanása mind az egyéni, mind a jogi tagok vonatkozásában, mivel egyesületünk működésének jelentős bázisai szűntek meg. 1982-ben 1970 egyéni és 100 jogi tagunk volt, jelenleg 336 egyéni és 43 jogi tagunk van. A változások következtében 1989 és 1991 között nem tudtuk közzétenni a MIE Közleményeket.

A rendszerváltozást megelőzően egyesületünk volt az iparjogvédelem területét átfogó egyetlen szervezet. A szabad egyesületalakítás lehetőségét követően megalakult a Magyar Védjegy Egyesület, a LES, a LIDC (Nemzetközi Versenyjogi Egyesület) Magyar Csoportja és az UNION.

Az egyesület tevékenysége jelentős mértékben fordult a szerzői jogi kérdések felé, és ennek eredményeként szervezetünk neve 1996-ban Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Egyesületté változott.

E terület szerzői jogi művelésével foglalkozik még a Magyar Szerzői Jogi Fórum Egyesület.

E szervezeti diverzifikálódás mellett a szellemi tulajdon védelme alá eső különböző területek fejlődésének egyre fokozódó összefüggései folytán nemcsak egyesületünk, hanem a többi résztvevő is felismerte az együttműködés mellőzhetetlenségét, aminek több eredménye is jelentkezett:

A hagyományos AIPPI–MIE nemzetközi konferenciákat 2005-ben és 2007-ben már a Magyar Szerzői Jogi Fórum együttműködésével rendeztük.

2010–2012-ben a szellemi tulajdon világnapját a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalával, a LES-sel, a Magyar Védjegy Egyesülettel közös szakmai előadássorozattal ünnepeltük.

2011-ben a Gazdasági Versenyhivatal Versenykultúra Központjával kötött megállapodás alapján az éves, az aktuális jogi kérdésekkel foglalkozó nagy rendezvényünk az iparjogvédelmi és szerzői jogi témakörökön kívül kiterjedt a verseny-, illetve fogyasztóvédelmi politika kérdéseire is, különös figyelemmel a verseny és a szellemi tulajdonból folyó monopóliumhelyzetek ütközésének a kérdésére.

Végigpillantva ezeken az eseményeken megállapíthatjuk, hogy mindazokat a szellemi tulajdonnal összefüggő problémákat, melyeknek együttes művelésére 1906-ban elődeink az egyesületet létrehozták, ha nem is kizárólag a MIE keretein belül, de egyesületünk aktív szervező részvétele mellett valósítjuk meg.

Az utolsó évtizedben kifejtett tevékenységünket a jogalkotó, jogfejlesztő munkában történő folyamatos, aktív részvételünk jellemzi.

A Magyar Szabadalmi Hivatal, majd a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az őt terhelő igazgatási feladatokon túlmenően e területnek szellemi irányítójává, motorjává vált. A hivatal az újabb, az egyre több területre kiterjedő és felgyorsuló feladatmegoldásban nemcsak lehetővé teszi, hanem kifejezetten igényli közreműködésünket, és e téren munkánkhoz infrastrukturális támogatást is nyújt.

Az új idők követelményeihez igazodva munkánk kiemelkedő eseménye az évenként megtartott két nagy rendezvényünk, amelyek egyikén elsődlegesen a szabadalmi ügyvivőket, a másikon a jogászokat foglalkoztató problémákat vizsgáljuk kétnapos konferencián. E konferenciák lehetővé teszik, hogy a hivatal vezetői által felvázolt, előttünk álló feladatok ismertté váljanak, és a megoldáshoz szükséges elképzeléseket és a szerzett tapasztalatokat a rendezvényeken részt vevő bírók, jogi képviselők, szabadalmi ügyvivők kötetlen módon, gyakran igen élénk kerekasztal-beszélgetések során vitassák meg. A hivatal, a bíróság és a szakmai képviselők együttműködése termékenyen hatott a jogbiztonság alakulására.

Csak nagy vonalakban egy-két példa útján mutatnám be a szakmai szempontból meghatározó eseményeket.

2002-ben az Európai Szabadalmi Egyezményhez való csatlakozással összefüggő jogalkotási, jogalkalmazási kérdéseket vitattuk meg.

2003-ban intenzívvé vált az ország felkészülése a 2004. évi EU-csatlakozásra, és a felgyorsult jogszabályalkotás során a szellemi tulajdon valamennyi területén szükségessé váló törvénymódosításokat tárgyaltuk.

Kiemelkedő jelentőségű volt 2004-ben és 2005-ben a jogérvényesítésre vonatkozó EU-irányelv implementálásával összefüggő törvény-előkészítő munkákban való aktív közreműködés. Az azóta megtartott éves konferenciáinkon is megvitatásra kerülnek a jogharmonizációból eredő jogalkalmazási kérdések.

2005-ben az AIPPI Magyar Csoportjával és a Magyar Szerzői Jogi Fórum Egyesülettel szerveztünk nemzetközi konferenciát *A szellemi tulajdon jogvédelme, különösen az Európai Unióban* címmel. A konferencia sajátossága volt, hogy nagyobb hangsúly helyeződött a szerzői jogi kérdésekre, figyelemmel a szerzői jogi alapú ágazatok gazdasági súlyára.

2008-ban bekapcsolódtunk a Hamisítás Elleni Nemzeti Testület munkájába, az éves konferencián a testület főbb területeinek képviselői mutatták be a megoldandó feladatokat, és élénk eszmecsere folyt a szabadalombitorlás és -hasznosítás kérdéseiben nemcsak a nemzeti, hanem az európai bírói gyakorlat elemzése útján is.

Visszatérve az elmúlt időszakra, az egyesület túljutott azokon az átmeneti nehézségeken, amelyeket a társadalmi és gazdasági struktúraváltozás következtében tevékenységében át kellett hidalnia. Egyesületünk kisebb taglétszámmal ugyan, de a szellemi tulajdon területén működő egyéb szervezetekkel kialakított hasznos együttműködésben a szellemi tulajdon teljes körét átfogó szerepet tölt be. Aktív tényezője mind a jogalkotási folyamatoknak, mind pedig a jogalkalmazási gyakorlat fejlesztésének, az iparjogvédelmi tudatosság alakításának. Ez az elismertség jut kifejezésre a 2011-ben a szellemi tulajdon világnapja alkalmával a Köz-

igazgatási és Igazságügyi Minisztérium, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala és egyesületünk között létrejött stratégiai megállapodásban. E megállapodás az alábbiakat rögzíti.

„A megállapodás célja, hogy a szellemi tulajdon védelmét érintő jogszabályok előkészítői, valamint a szellemitulajdon-védelem területén működő szakmai szervezetek közötti együttműködés módjának és eljárási rendjének a szabályozása révén – a szerzői jog, az iparjogvédelem, a kutatás-fejlesztés és a technológiai innováció tárgykörében – alkotott jogszabályok a szakmai tapasztalatok maradéktalan figyelembevételével mellett jöjjenek létre, ezzel biztosítva a szellemitulajdon-védelem olyan magas szintű, egyben kiegyensúlyozott érdekű viszonyokat teremtő szabályozását, amely a hazai alkotókat és vállalkozásokat, illetve a hazai innovációs szereplőket új, a társadalom számára is hasznos és értékes szellemi alkotások létrehozására sarkallhatja, lehetővé teszi a szellemi tulajdon mint versenyeszköz hatékony alkalmazását, valamint hozzájárul a kreatív iparágak fellendüléséhez.”

Ahhoz, hogy a feladatok betöltésében helytálljunk, elengedhetetlen, hogy egyesületünk a több mint 100 év óta fennálló és őrzött civil jellegét fenntartsa, és tagjai a társadalmi ellentétek, szakadékok légkörét működésünk falaitól távol tartva folytassák tevékenységüket.

Ebben a visszaemlékezésben nem említettem neveket. Egyesületünk nagyon sok tagja lelkiismerettel és az ügy iránti odaadással fejtette ki tevékenységét. Szeretném azonban megnevezni azoknak, a jelenleg is közöttünk lévő, aktív tagjainak a nevét, akik 50 évvel ezelőtt az egyesület újralapításában részt vettek: Gedeon Sándor, Palágyi Tivadar, Somfai Éva és Vida Sándor.

Két nevet szeretnék még említeni, akik a nyilvánosság előtt nem szerepeltek, azonban közel 30 éve nagy lelkiismerettel, hozzáértéssel, empátiával segítettek elő munkánkat. Párkányi Mária és Racsek Zsóka, akik rendezvényeink előkészítésével, szervezésével lehetővé tették, hogy ott minden zavartól mentes szakmai vitát folytassunk, és az eltöltött időre kellemesen gondoljunk vissza.

Végül megemlékezni kívánunk azokról a tagtársainkról, akik kiemelkedő tevékenységet végeztek egyesületünkben, azonban sajnos a 40 éves jubileumi közgyűlésünk óta eltávoztak sorainkból: Boytha György, Lontai Endre, Pálos György, Parragh Gáborné, Pozsonyi Frigyes, Somorjay Ottó.